

ONDERWEG

Kerkblad van Sittard Geleen Grevenbicht Beek Urmond

In dit nummer:
Het zomerse graan
De kerk een beetje open
Harkende kerk een mooi initiatief

JUNI
2020

Van de redactie

Het volgende nummer van Onderweg verschijnt op **9 juli**
De uiterste inleverdatum is **28 juni**, maar eerder mag natuurlijk ook.

U kunt uw kopij sturen naar onderweg@protestants-sittard.nl
Willy de Koning, Monica Bosman, Germ Visser, Gerdien Zwartkruis

COLOFON

Onderweg is een uitgave van de Protestantse Gemeenten te Sittard-Grevenbicht en Geleen-Beek-Urmond. Het blad is bestemd voor alle leden van deze gemeentes

Predikanten:

ds. Irene Pluim tel.: 046-4583183 dominee@pgs-g.nl
ds. Pier Prins tel.: 046-4360037 prins1959@gmail.com

Digitale Onderweg

U kunt Onderweg ook lezen op de website onder het menu "Kerkblad Onderweg ". Ook kunt u een digitale versie ontvangen hiervoor kunt u contact opnemen met de redactie.

Papieren Onderweg

Abonnementsprijs: € 12,50 per kalenderjaar.

Voor vragen of opmerkingen over de bezorging van Onderweg, kan contact worden opgenomen met Wim Hoogstraten 046-4332872, email: wim.hoogstraten@xs4all.nl

Redactie

Willy de Koning, tel. 046-4513795, Monica Bosman, Germ Visser, Gerdien Zwartkruis.

Hebt u artikelen voor Onderweg, dan kunt u die sturen via e-mail: onderweg@protestants-sittard.nl

“VUL AAN WAT ONS ONTBREEKT”

We zijn dankbaar dat we komende zondag 7 juni als gemeente weer bij elkaar kunnen komen, ook al is het nog op zeer kleine schaal. Hopelijk zijn de (maximaal) 30 kerkgangers in juni een opmaat voor de (maximaal) 100 vanaf zondag 5 juli.

Het is bijzonder dat uitgerekend op de eerste zondag na het Pinksterfeest we in kleine bezetting weer kunnen samenkomen. Immers waar de Heilige Geest wordt uitgestort gaan deuren open. Het is goed om komende zondag onze dank hiervoor in het gebed voor God uit te spreken.

Ook al kunnen we de komende tijd niet samen zingen, samen bidden kunnen we wel. Zingen en bidden liggen dicht bij elkaar. Lieder en psalmen zijn ook gebeden. Psalm- en liedteksten kunnen in de komende diensten als gebed worden uitgesproken. De melodie kan hierbij gespeeld worden.

Het opschrift boven deze brief is gekozen uit het prachtige pinksterlied: Kom laat ons deze dag met heilig vuur bezingen. De melodie van Johann Sebastian Bach maakt het lied extra feestelijk. Het lied is een en al aanbidding, dank en gebed. Het zou mooi zijn om komende zondag in uw dienst dit lied te laten klinken en de woorden van Lied 672 couplet 6 als gebed uit te spreken:

Vul aan wat ons ontbreekt,
want stukwerk is ons pogen.
En wat ons afleidt van
de vrede uit den hoge,
laat dat, verheven licht,
in vuur en wind vergaan.
Houdt Gij ons staande door
het wonder van Gods Naam.

Ik wens ons allen gezegende diensten toe! Namens het moderamen van de generale synode,
dr. René de Reuver, scriba, 2 juni 2020

uit pastorale brief scriba PKN

HET ZOMERSE GRAAN

Het pinksterfeest met zijn felle rode kleuren ligt achter ons. Vanaf nu tot ver in het najaar geeft de kleur “groen” de toon aan in de kerk. De kleur “groen” verwijst naar de schepping. Naar alles wat groeit en bloeit. In deze tijd van het jaar is de groene kleur om ons heen dan ook alomtegenwoordig. We zien de groene weilanden, de groengekleurde gewassen op de akkers, de bomen en de struiken die volop in het blad zitten. Om groen te blijven kan de natuur echter wel een grote plons water gebruiken. Want het is in dit voorjaar al meerdere weken kurkdroog.

Eén van de gewassen die volop meedoet in de schepping is het graan. Op de omslag van deze “Onderweg” zien we het koren wuivend in wind. Graan of koren is een Bijbels beeld. Op meerdere plekken in de Bijbel komen we het graan op het spoor. Zo horen we over het rapen van door Ruth, over de gerst-oogst en over het werken op het land.

Ook Jezus noemt in zijn gelijkenissen het graan en het zaad ervan. Hij brengt het graan in verband met koninkrijk der hemelen. Zo vertelt hij: “Het is met het koninkrijk van de hemel als met een mens die goed zaad op zijn akker uitzaaide”. Zaad dat moet leiden tot de graanoogst (Mattheüs 13: 24 - 31).

Deze gelijkenis begint met een goed begin. Een boer zaait prima zaad in de akker van de wereld. Dat zaad ontkiemt, komt op, zet aan tot vrucht en rijpt tot de oogst. Wat wil je nog meer? Zo moet het ook zijn. Zo hoort het te gaan. Zo ziet het Koninkrijk van God eruit. Als iets goeds. Iets hoopvols. En volop in beweging.

Maar zo gemakkelijk verloopt het groeiproces vaak niet, want, zegt de gelijkenis, er groeit naast het opkomende graan ook onkruid. De boer zaaide in de hoop op een goede oogst, ook al wist hij dat zijn graan overwoekerd kon raken door onkruid.

Dat onkruid, zo lees ik de boodschap van Jezus, mag ons nooit misleiden of mismoedig maken, ook al tiert het nog zo welig, ook al is het nog zo brutaal en kwaadaardig. Maar je moet wel altijd rekening houden met het onkruid. In de gelijkenis is het onkruid mensenwerk. Het zijn vijanden die het gezonde graan vergiffigen.

De zaaier zaait het zaad. In de grond schiet het op. Het wordt groen. Om daarna te verkleuren in goudgeel. Totdat het graan ten slotte in de zomer rijp is voor de oogst. Het gaat uiteindelijk bij het koren om de opbrengst ervan. Want daar leven we van. Het zaaien en het oogsten vormen de voorbereidingen. En de natuur, de regen en de (Pinkster)wind zijn daarbij onmisbare elementen. En ook al groeit er onkruid tussen het graan, uiteindelijk zal het goede gewas het winnen.

Laten we daarom ondanks het onkruid, tegenslagen en teleurstellingen blijven geloven in de oogst. In de oogst van het Koninkrijk. In de oogst van ons geloof. In de oogst van ons kerkzijn. In de oogst van ons eigen leven. Elk zomer opnieuw. Geloven in de oogst en daar ook dienstbaar aan zijn. Die gedachte vind ik zo mooi verwoord in een aantal regels uit het bekende gedicht “De Ploeger” van Adriaan Roland – Holst (1888 – 1976)

Ik zal de halmen niet meer zien
Noch binden ooit de volle schoven,
Maar doe mij in den oogst geloven
Waarvoor ik dien.

Pier Prins

UIT DE KERKENRAAD

Lieve mensen, Wat leven we in een vreemde tijd. Hoewel de beperkingen door de coronacrisis langzaam maar zeker worden versoepeld, is ons leven totaal veranderd. En soms ook ingrijpend in de war geschopt. We hebben misschien geliefden verloren of zijn zelf ziek geweest. We hebben al heel erg lang alleen thuisgezeten. We hebben niets meer te doen, of we zijn juist vreselijk druk. Maar allemaal missen we het persoonlijke contact. Het kleine gesprekje, even aandacht, een handdruk of een knuffel.

De kerkdiensten zijn weer hervat. Maar het voelt nog nauwelijks als de diensten die ons zo vertrouwd waren. We zitten verspreid in de kerk, er wordt niet gezongen. Na afloop gaan we direct naar huis. Onze andere activiteiten zijn nog steeds niet hervat. We missen elkaar.

Toch zijn we ook heel erg blij dat we elkaar nog hebben. De onlinekerkdiensten met hele creatieve YouTube filmpjes waren hartverwarmend. De bemoedigende stukjes in de Nieuwsbrieven en in Onderweg doen ons

heel erg veel goed. We bellen of appen elkaar. We zijn nog steeds een gemeente van Christus. God houdt ons vast.

Het is ongelooflijk, maar ons Samen Verder proces is in de tussentijd doorgegaan. Het is nog maar een paar weken en dan zijn we één nieuwe gemeente, de Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal. Op de achtergrond is ontzettend veel werk verzet, documenten zijn gemaakt en voor goedkeuring opgestuurd. De grote motor achter dit hele proces is Germ Visser. Zonder hem was het niet met deze voortvarendheid gelukt. En binnenkort is het dan zover. Op maandag 29 juni gaan we met een delegatie van onze beide gemeenten naar de notaris om de Acte van samenvoeging te tekenen. En dan zijn we één! Niet meer die van Gelaen en die van Zitterd, maar die van Maas-en Beekdal. Er is dan een nieuwe kerkenraad. De grote en de kleine kerken zijn dan van ons samen. We zitten samen in het College van Kerkrentmeester, het College van Diakenen, het Pastoraatsteam. Wat een rijkdom. We gaan ons dan weer op de toekomst richten. Op ons beleidsplan, op onze speerpunten. In de kerkdienst van zondag 5 juli zullen we – ondanks alle beperkingen – aandacht aan dit heugelijke feit geven.

Tot slot willen we als voorzitters ook een beetje terugkijken op de afgelopen jaren. Wat is er veel gebeurd. De afgelopen twee jaar hebben wij als voorzitters ons van harte ingezet om die nieuwe gemeente gestalte te geven. Het samenwerken heeft ons enorm veel energie gegeven. En we gaan ook samen verder in de nieuwe kerkenraad: Bertha als ouderling Pastoraat en Marnix als voorzitter. We doen het samen. En ook samen met jullie allemaal. Het heeft ook heel goed gevoeld dat we wisten dat er zoveel mensen ons en de hele kerkenraad steunden in dit proces. Dat is een geweldige basis voor een gezamenlijke toekomst!

Voor de laatste keer namens beide kerkenraden, *Bertha Verkerk en Marnix van Gulp*

PASTORAAT

DE KERK WEER EEN BEETJE OPEN OP DONDERDAGMIDDAG

Met ingang van 1 juni krijgen kerken weer wat meer mogelijkheden om open te zijn. Wij willen ook graag gebruik maken van die mogelijkheid.

Vanaf donderdagmiddag 11 juni is de kerk open van 14.30 – 16.00 uur.

Dat geldt zowel voor de Johanneskerk in Sittard als de Ontmoetingskerk in Geleen

Vanaf 1 juli gaan we bekijken of we hier mee door gaan of niet. Er wordt geen koffie of thee gedronken, maar hopelijk kan dat later in het jaar weer in "Emmaplein 50".

U kunt binnenkomen voor een praatje. Of om even in de kerkzaal te zitten of een kaarsje aan te steken. In de Johanneskerk is Irene Pluim aanwezig en in de Ontmoetingskerk Pier Prins.

We kunnen met maximaal vijf mensen tegelijk aanwezig zijn. En daarbij gelden de volgende spelregels:

Spelregels donderdagmiddag

- Als u gezondheidsklachten (verkoudheid, koorts, hoesten, geur of smaakverlies) blijkt te hebben, vragen we u met klem om niet te komen;
- Bij de ingang wordt gevraagd uw handen te reinigen met desinfecteermiddel dat daarvoor klaarstaat; We geven elkaar geen hand;
- Hoesten en niezen in de elleboog;
- U kunt geen gebruik maken van de garderobe;
- Gebruik maken van toilet alleen in uiterste nood;
- **We houden ons aan de 1.5 meter afstandsregel.**

U bent van harte welkom!
Hartelijke groeten namens de beide kerkenraden

BESTE MENSEN UIT DE WIJK GREVENBICHT

In januari zijn we zo mooi van start met een gezellige broodmaaltijd in het Podiumkerkje. Dat lijkt alweer zo lang geleden. We zagen die broodmaaltijd als de start voor verdere kennismaking en activiteiten in dit jaar. Maar dan duikt ineens dat gevaarlijke coronavirus op, waardoor een streep ging door alle plannen en voornemens.

Vele weken ligt alles plat in het Podiumkerkje. Alle reeds geplande voorstellingen en bijeenkomsten moesten worden afgezegd. Ook voor de rest van dit jaar zal er helaas geen programma zijn, al waren de voorbereidingen reeds in volle gang. Ook de kerkdiensten op Pasen en Pinksteren konden niet doorgaan. De geplande zomerdienst in juli zal ook komen te vervallen. Toch fijn dat we de videoboodschap voor Pinksteren vanuit Grevenbicht hebben kunnen opnemen, waarbij er muzikale medewerking was van mensen uit Grevenbicht.

Graag was ik begonnen om u eens te bezoeken. Ik ben maar aan een paar adressen toegekomen. Door het verraderlijke virus is het echter raadzaam om op afstand van elkaar te blijven, waardoor bezoeken thuis beter niet konden plaatsvinden. In plaats daarvan heb ik inmiddels diverse mensen gebeld om te vernemen hoe het zo gaat in deze buitengewone tijden. De meesten maakten en maken het gelukkig goed, hoewel een aantal ook te maken heeft (gehad) met ziekte en zorgen. Het zoveel mogelijk binnen moeten blijven en zo weinig mogelijk anderen kunnen ontmoeten, viel en valt voor velen zwaar.

Om toch alvast wat meer in de sfeer van Grevenbicht te komen, heb ik het boekje "Dagboek van een dominee in Limburg" van Corja Menken-Bekius gelezen, dat onlangs is verschenen. In dit boekje staan prachtige, grappige en ontroerende stukjes van haar over haar tijd (1978 – 1983) als dominee in Grevenbicht. Ze schrijft over haar leven in de grote pastorie met de immense tuin, over het wel en wee van de Protestantse gemeente en over hoe het eraan toeging in het dorp. Het boekje geeft een mooi beeld van het dorps- en domineesleven in de jaren zeventig en tachtig van de vorige eeuw in Grevenbicht. Dat zie je ook aan de foto's in het boekje. Uit alles blijkt dat Corja het erg naar haar zin heeft gehad in Grevenbicht en mooie herinneringen bewaart aan haar eerste gemeente.

Graag wens ik u hierbij goede moed, geduld en veel sterkte.
Hopelijk tot ziens over niet al te lange tijd.

Hartelijke groeten, *Pier Prins*.
Tel:4360037,
Email: prins1959@gmail.com

GEMEENTELEDEN AAN HET WOORD

Toen we met deze serie interviews begonnen wisten we nog niet dat er een coronacrisis zou losbreken. Nu blijkt dat deze manier van vragen stellen via de mail heel coronaproof is. We gaan dus nog even door met de kennismaking tussen leden van de PGSG en de PGGBU. In dit nummer van Onderweg leggen we een aantal vragen voor aan twee organisten. Ria van Mourik van de PGGBU en Fedor Coenen van de PGSG.

Waar en wanneer groeide je op en in welk soort (kerkelijk) gezin?

RIA: Ik ben geboren en opgegroeid in Vreeswijk (nu onderdeel van Nieuwegein). Ik ben de oudste van een gezin met 5 kinderen. Mijn vader was schilder en we hadden een winkel met verf en behang. Wij waren Gereformeerd en in Vreeswijk hoorde je dan bij de 'lichteren', De Nederlands Hervormde kerk was Bonds en veel orthodoxer. We woonden naast de NH-kerk en waren altijd eerder thuis.

Mijn vader was organist in de kerk en speelde daar 50 jaar 2 x per zondag.

FEDOR: Ik ben in 1970 geboren en vervolgens getogen in het Midden-Limburgse Montfort, en ben van huis uit katholiek. Daar heb ik gewoond totdat ik in 1989 ging studeren. Ik had daar een fijne jeugd, in een warm gezin met nog twee zussen. M'n ouders deden zelf niets met muziek, maar stimuleerden dat wel bij ons. M'n zussen en ik zijn jarenlang samen lid geweest van de plaatselijke fanfare, het jongerenkoor en we speelden ook geruime tijd alle drie kerkorgel.

Vanaf welk moment speelde zang/muziek een rol in je leven? Welke rol?

RIA: We hadden thuis een piano en er werd veel gespeeld en gezongen, vooral uit Kun je nog zingen, zing dan mee. Dus geen 'dierbare' en vrome liedjes. We speelden ook graag quatre-mains op de piano.

FEDOR: Op m'n negende ben ik begonnen met blokfluit, een jaar later met orgel en trompet (inmiddels trombone). Vanaf m'n 12de speel ik kerkorgel. Muziek speelt een waardevolle rol in m'n leven, is een belangrijke invulling van m'n vrije tijd (hoewel momenteel wat minder intensief dan in m'n jongere jaren). In m'n studententijd in Enschede hebben Thea en ik elkaar ontmoet bij het Studenten Harmonie Orkest (SHOT). Ik ben nog altijd actief lid van de fanfare uit m'n geboortedorp.

Hoe ziet jouw maatschappelijke en muzikale carrière eruit?

RIA: Ik heb op de Mulo in Vianen gezeten en ging daarna naar de kweekschool in Utrecht. Daar hadden we een heel goede muziekleraar en we zongen met de hele school oratoriumwerken in Tivoli, met het Utrechts Symfonie Orkest en jonge solisten die later heel bekend zijn geworden. Dat was geweldig. Op mijn 15e schoof ik in de kerk op de orgelbank naast mijn vader, eerst maar eens een stukje na de dienst en later ook volledige diensten. Ik werd vaste organist in de NH-kerk in Tull en 't Waal en heb daar veel ervaring opgedaan. Bij kerkelijke jeugdactiviteiten heb ik in heel wat consistories op krakkemikkige harmoniums het zingen begeleid.

In 1961 ging ik naar Geleen en stond daar voor de klas. In die tijd was er een onderwijzerstekort en dus banen genoeg, je kon kiezen. Ik wilde niet thuisblijven en ging 'op kamers'. Min of meer toevallig werd dat Geleen, dat leek me wel leuk voor een paar jaar. In Geleen leerde ik Jan kennen, we trouwden en kregen 3 zoons. Inmiddels raakte ik meer betrokken bij de kerk en ging meedraaien als organist. Eerst bij jeugddiensten in de Tunnelkerk en in de AMVJ, vanaf 1965 ook in de zondagdiensten in de Bethelkerk.

Ik heb jaren pianoles gehad en ben later in Beek de dirigentencursus gaan doen. Daarna de opleiding voor kerkmuziek waarvan ik het diploma cantoraat haalde en deelcertificaten voor orgel. Het is er niet meer van gekomen om dat af te maken. Die cursus was in Culemborg. Toen ging ik ook orgellessen nemen en daarna zangles en tot slot klavecimbel les want ik heb een spinet. Jarenlang heb ik 's zomers de Studiedagen Liturgie en Kerkmuziek gevolgd, die worden georganiseerd door de PKN in een voormalige abdij in Hoeven. Al met al heb ik aardig wat bijgeleerd.

Ik zing al mijn hele leven en heb op een Oratoriumkoor gezeten en op een vocaal ensemble. Beide bestaan niet meer. Vanaf 1984 ben ik dirigent van de cantorij. Voor de klas staan is bij invallen gebleven

en ook heb ik als natuurgids verschillende IVN-cursussen gegeven. Mijn man overleed onverwacht in 2001, nu heb ik weer een partner: Frans. Ik ontmoette hem op een van de orgelreizen.

FEDOR: In 1989 ben ik Bestuurskunde gaan studeren en daarbij gekozen voor het lokaal bestuur. Sinds 1994 heb ik achtereenvolgens gewerkt bij de gemeenten Weert, Haarlemmermeer, Sittard-Geleen en Maastricht. Daar ben ik sinds 2016 manager Bestuurszaken en Externe Betrekkingen: een gevarieerde functie in een prachtige stad.

Op muzikaal gebied heb ik jarenlang diverse koren begeleid: op kerkorgel, maar ook op keyboard en basgitaar in een combo van een jongerenkoor. Bijna tien jaar was ik dirigent van enkele kinderkoren, zo'n acht jaar van een jeugdfanfare. Dit jaar ben ik veertig jaar lid van de fanfare van Montfort. Voor deze vereniging heb ik ook een aantal prachtige promsconcerten mogen organiseren en hiervoor ook een aantal nummers mogen arrangeren. Het mooiste vond ik 'Why God Why' uit de musical Miss Saigon, voor fanfare, popband en zanger. Heel bijzonder was verder het duo-concert van deze fanfare met het Limburgs Symfonieorkest in juli 2008, in de openlucht bij kasteel Montfort, met ruim 2000 bezoekers.

Is er een verbinding voor je tussen geloof en muziek? Zo ja, welke?

RIA: Die relatie is er zeker. Er is een lied: Ik geloof en daarom zing ik en ik heb wel eens gezegd: Ik zing en daarom geloof ik. Juist door de muziek ben ik betrokken gebleven bij de kerk. Ik vraag me wel eens af 'Wat

geloof ik nou eigenlijk nog'. Maar veel wat je niet uitspreekt kun je wel zingen. En de gemeenschap vind ik belangrijk. De muziek moet ook goed zijn, als er fouten bij het zingen worden gemaakt zal ik dat altijd corrigeren en goed voordoen.

FEDOR: Ik vind het waardevol om met muziek kerkdiensten te verrijken. Het voegt voor de aanwezigen een extra laag toe aan de samenkomst. En nodigt, mits met juiste drive en soms aangepaste toonhoogte, uit om uit volle borst mee te zingen.

PGSG en GBBU bezitten heel wat orgels. Op welke van deze speel je het liefst en waarom?

RIA: We hebben voor Geleen-Beek-Urmond 3 waardevolle orgels: een 18e-eeuws monument in Beek, een historisch 19e-eeuws orgel in Urmond en een waardevol 20e-eeuws orgel in Geleen. Dat betekent dat je voor muziek uit elke periode terecht kunt op een van die orgels. Het orgel in Geleen is groter dan de andere en biedt meer mogelijkheden. Daar speel ik graag op, maar omdat ik van oude muziek houd is Beek ook fijn. Het orgel in Sittard is toch een stuk minder en in Grevenbicht moet je nu op een elektronisch orgel spelen, dat heeft mijn voorkeur niet.

FEDOR: Ik speel op afstand het meest op het orgel van de Johanneskerk, dat is ook een bewuste keuze. Met dat orgel ben ik daardoor het meest vertrouwd, ik weet daarop inmiddels blindelings m'n weg te vinden. Enige ervaring heb ik verder met het orgel in het Gruizenkerkje en in de Ontmoetingskerk, en ik meen dat ik één keer in Grevenbicht gespeeld heb. Het orgeltje in het Gruizenkerkje is door z'n muzikale en helaas ook toenemende technische beperkingen 'hard werken': je moet constant nadenken wat hierop zonder problemen wel kan en wat niet. Het gaat daarbij om het omzeilen van de valse tonen en vooral de tonen die 'blijven hangen'. Het orgel in de Ontmoetingskerk vind ik van de genoemde het veelzijdigste. Ik hou ervan om op een kerkorgel flink uit te pakken (om zeg maar 'vol op het orgel' te gaan) en dan mag eigenlijk een luid tongwerk niet ontbreken, evenals stevige pedaalregisters. En die zijn daar aanwezig.

Wat is jouw favoriete componist en muziekstuk?

RIA: Ik heb geen favoriete componist maar houd wel veel van Bach. Ook Gaspard Corette (18e eeuw) speel ik graag, ik houd van luchtige en doorzichtige orgelmuziek, niet van dat massieve. En wat het favoriete muziekstuk betreft kies ik toch gezongen muziek, een mooie cantate.

FEDOR: Ik heb geen overduidelijke favoriet, speel doorgaans ook een breed repertoire. Voor mij hoeven het niet alleen maar oude meesters met technisch hoogstaande fuga's of zo te zijn, ook een popnummer kan goed klinken op een kerkorgel. Wat ik wel met enige regelmaat speel is het Air van Bach, maar dan wat meer jazzy dan de oorspronkelijke versie, om vervolgens op hetzelfde, vaker toegepaste akkoordenschema modernere nummers erin te verwerken. Van bijvoorbeeld Procol Harum (A whiter shade of pale) of Ramses Shaffy (Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder).

Zing,
vecht, huil,
bid, lach,
Werk
en Bewonder

Ramses Shaffy

Hoe ervaar je deze tijd van coronamaatregelen?

RIA: Het is wel heel rustig nu ik niets hoef. Eigenlijk is dat best prettig al moest ik er erg aan wennen. Ik merk dat ik oud word. Verder hebben we geen problemen, we zitten in quarantaine in de tuin. Mijn grootste zorg is mijn oudste zoon die een hoge dwarslaesie heeft opgelopen, het zorgcentrum waar hij woont heeft alle bezoek opgeschort, dus dat betekent skypen. Ik heb enkele onlinediensten gevolgd. Mijn complimenten voor iedereen die daar druk mee is. Maar toch zullen we allemaal blij zijn als we weer gewoon naar de kerk kunnen.

FEDOR: Voor wat betreft m'n werk als zeer uitdagend. Er komt niet alleen ten tijde van de crisis veel op gemeenten af, maar we kijken ook al vooruit naar de impact op de middellange en lange termijn. Privé mag ik me gelukkig prijzen dat in de naaste familie alles goed gaat. De maatregelen beperken je ook als gezin in mogelijkheden, maar er blijft nog genoeg over. Daarbij komt dat ik qua karakter meer van het type 'laten we kijken wat wel kan' ben, dan omgekeerd.

Onder redactie van Willy de Koning

DE HARKENDE KERK IS EEN MOOI ALTERNATIEF

In Dagblad Trouw van zaterdag 16 mei stond een opiniebijdrage van Ferdinand Berger, voormalig predikant van de PGSG, over kerkzijn in coronatijd. Een lezenswaardig artikel over zijn twijfel over de 1,5 meter-kerkdiensten. Kerkdiensten mogen weer, maar er zijn ook prachtige andere vormen die troost bieden, schrijft hij. Ferdinand Berger is nu predikant in Waalre.

Vanaf 1 juni mogen er weer bijeenkomsten met dertig personen gehouden en vanaf 1 juli zelfs met honderd. Ook kerken kunnen gaan nadenken over de vormgeving van anderhalvemeterkerkdiensten. De Protestantse Kerk heeft daartoe deze week een protocol ontwikkeld. Begin er niet aan, zou ik zeggen, en blij voorlopig online als kerk. Staar je niet blind op het nieuwe normaal, maar zoek naar een nieuwe nabijheid. En gebruik je verbeeldingskracht.

In de Protestantse Kerk van Waalre houden we sinds half maart geen kerkdiensten meer, maar is de kerk op zondagochtend 2,5 uur open. In de kerk werd een kring met stoelen gevormd, we vroegen afstand te houden en bij binnenkomst de handen te wassen. We publiceerden ons nieuwe plan in de pers, waarbij we onderstreepten dat mensen geen dienst konden verwachten. Iedere zondag kwamen tien tot vijftien mensen. Ze luisterden naar orgelspel, naar de overweging van de onlineviering en er was ruimte voor gebed.

Ondertussen zijn we acht weken verder. Met onze online-vieringen bereiken we meer mensen dan het aantal zondagse kerkgangers. En verder houden veel gemeenteleden zich schuil. Logisch, want ze behoren grotendeels tot de kwetsbare leeftijdsgroep.

Isolement

Toch is dit ook iets wat zorgen baart. De onwetendheid rondom het virus baart een constante stroom aan speculaties en deze voedt de angst. Dat leidt tot een groter isolement, dat soms zo ver gaat dat mensen elkaar maar volledig mijden. De gedachte onbewust het virus bij zich te dragen, zelf geen ziekteverschijnselen te hebben maar een ander te besmetten, leidt tot een onhoudbare onzekerheid die uiteindelijk schade aanricht aan de geestelijke gezondheid.

Een mens is een sociaal wezen, dat veranderen we niet door een nieuw normaal in te voeren. Willen we dat wezen niet verder schaden dan is het van belang de andere kant op te gaan denken. Het gaat erom het vertrouwen terug te vinden dat ieders aanwezigheid - waar dan ook - in principe geen bedreiging is, maar een verrijking vormt.

Want om dit laatste is het ooit begonnen, om verrijking. We zijn in ons leven een verrijking aan elkaar en dat dreigt in deze tijd op de achtergrond te raken. Dit weten van verrijking deelt de kerk met de brede culturele sector. Kunst en religie hebben een toegevoegde waarde in het vormgeven van verhalen, in het onderzoek naar onze cultuur en in het bieden van troost.

Voor kerken geldt dat zij nu vanaf 1 juni tot een herstart van de vieringen kunnen komen, maar volgens mij heeft dat niet de grootste urgentie. Het is zelfs beter er voorlopig van af te zien, want we zullen niet vanuit de massa moeten denken, maar vanuit het individu. En ons de vraag stellen hoe we het onderling vertrouwen kunnen herstellen zodat er sprake kan zijn van nieuwe gemeenschapsvorming, waarbij iedereen zich veilig voelt.

Voor kerken ligt hier een kans om opnieuw te gaan denken. Stap niet in de verleiding samenkomsten te organiseren waarbij een grote groep mensen onhandig om elkaar heen manoeuvreert en zwijgt waar deze eerst zong. Benadruk niet de onaanraakbaarheid terwijl nabijheid één van je wezenskenmerken vormt. Een dergelijk experiment leidt tot een toenemende vervreemding.

Samen harken

Voor nieuwe gemeenschapsvorming kunnen we onder andere bij de kloosters te rade gaan. De regel van Benedictus voorziet in gezamenlijke arbeid en in gezamenlijk gebed. Mijn eigen kerk in Waalre heeft nog

een tuin. Het is behoorlijk spiritueel om samen te harken. Het kan een ontvangstplek worden waar mensen graag willen zijn. In kleine gezelschappen kan er worden gemusiceerd en toneel worden gespeeld. De grotere maaltijden die nu al worden aangericht kunnen in kleinere verbanden worden genuttigd. De online preek van de week kan op woensdagmiddagen worden besproken, binnen het kader van een huisliturgie. Het café dat we maandelijks organiseren wordt een video-opname die we online zetten, het pastoraat geven we wandelend en fietsend vorm.

Kortom: dit is het moment om de verbeeldingskracht een kans te geven. Maak in deze crisis de vernieuwingsslag die al heel lang had moeten gebeuren.

Ferdinand Borger

GEMEENTEBERICHTEN

LIEVE MENSEN

Onze oprechte dank voor het hartverwarmende medeleven na 't plotselinge overlijden van mijn lieve man en trotse papa

Frans Hubert Marie Hoen
-Frans-

De grote belangstelling, de vele kaarten, prachtige bloemen en lieve berichtjes die we mochten ontvangen, hebben ons erg goed gedaan. Ook zijn wij heel erg dankbaar voor de wijze waarop wij samen afscheid hebben mogen nemen.

Volg je hart,
Jennifer, Eefje en Aukje
Genhout, mei 2020

OVERLEDEN

20-05-2020 Dhr. Harry Massen (77 jaar)

21-05-2020 Mw. Jannetje Maria Van Eerden – Schipper (90 jaar)

25-05-2020 Mw. Albartha Jozina Petronella Smits - Verhoeven (95 jaar)

01-06-2020 MW. Elisabeth Frederica (Liza) van Didden-Singels (89 jaar)

VERHUISD

Mevr. Christel Prins,
Naar Hof van Eynatten 19,
6141 CG Limbricht

IN MEMORIAM

AFSCHEID BEP SMITS-VERHOEVEN

Op 25 mei overleed Albartha Jozina Petronella Smits-Verhoeven. Zij werd 95 jaar. Ze werd als jongste van zes kinderen geboren in Veldhoven. Al op jonge leeftijd overleden haar beide ouders en kwam een ongetrouwde tante bij het gezin wonen. Bep nam ook zorgtaken op zich.

Na de moeilijke oorlogsjaren ontmoette zij haar man Jan. Hij was (in eerste instantie) katholiek en hun liefde bracht verdrietig genoeg een breuk met de familie van Jan teweeg. Na een tijdje in Amsterdam gewoond te hebben kwamen ze in Sittard terecht, waar ze trouwden in het Gruizenkerkje. Cor, Marien en Ans werden geboren. Bep en Jan samen creëerden een hecht en stabiel gezin, alles beslisten ze samen. Er was veel genegenheid en liefde. Toen Bep begin vijftig was, overleed Jan. Alweer een groot verlies, met veel impact. De kinderen stimuleerden haar om zich niet terug te trekken en Bep bouwde haar sociale leven verder uit.

Het paste haar, haar leven kreeg weer kleur. Ook binnen de kerkgemeenschap deed zij veel: o.a. ziekenbezoek, het verjaardag busje, de rommelmarkt voor de kerk. In de hechte kring van de Hervormde Vrouwen Dienst voelde zij zich thuis, terwijl ze ook bestuurslid was van de Ouderenbond waar ze genoot van het jaarlijkse uitje naar Appelscha.

Met haar kinderen maakte ze vele (verre) vakanties mee. Het was vanzelfsprekend dat zij erbij was. En ze was avontuurlijk genoeg om ook een tochtje op een kameel te maken, of dichterbij huis op haar zesentachtigste een ballonvaart te maken. Je moet immers alles een keer meemaken. Bep was een positieve, vriendelijke en onafhankelijke vrouw, zorgzaam voor haar kinderen. Altijd stond zij voor hen en anderen klaar. 'Niemand zal iets vragen wat die niet nodig heeft' was haar motto. Ook met haar (achter)kleinkinderen had zij een hechte band. Zij probeerde mee te gaan met haar tijd en leefde zich in hun gedachten en levens in. De laatste jaren van haar leven woonde zij in Hoogstaete, waar ze het heel goed had. Zij wist mensen aan zich te binden. Als zij een punt had te maken, deed ze dat ook altijd met een kwinkslag. Door de noodgedwongen beslotenheid van de afgelopen tijd ging zij geestelijk achteruit. Het isolement deed haar geen goed. Toen ze nog maar pas op de afdeling kleinschalig wonen was, overleed zij kort na een beroerte. Haar leven ervoer zij als waardevol en afgerond.

Bij haar afscheid klonken de christelijke liederen die zij zelf had uitgezocht en waarin wij konden beluisteren dat haar geloof haar door moeilijke periodes heen had gedragen. 'Wat vlied of bezwijk, getrouw is mijn God.'

Boven de rouwkaart moest een vers staan op

Openbaringen: Wees getrouw tot de dood en ik zal u geven de kroon des levens. Het leven van Bep heeft intense verliesmomenten gekend. Toch wist zij goede moed te houden en steeds opnieuw van het leven te genieten. Haar geloof was eenvoudig, haar vertrouwen groot. Met veel liefde en respect namen we in besloten familiekring afscheid van haar en brachten we haar naar de Algemene Begraafplaats, waar zij verenigd werd met haar Jan. Rondom het open graf luisterden we naar het ruisen van de bladeren en het zingen van de vogels en klonken de woorden van de Apostolische Geloofsbelijdenis. We mogen Bep geborgen weten in Gods eeuwige liefde. Mag haar familie zich getroost weten bij elkaar en in de goede herinneringen die zij met zich meedragen.

Irene Plum

DIACONIE – ZWO

ZWO TOELICHTING BIJ COLLECTE VAN 14 JUNI

Tijdens deze coronacrisis helpt de kerk kwetsbare mensen - Moldavië

Door de economische situatie zien veel mensen (naar schatting 25% v.d. bevolking) in Moldavië geen andere mogelijkheid dan voor korte of langere tijd in het buitenland te gaan werken. Dat betekent dat veel kinderen en ouderen alleen achterblijven. Hoewel kerken maar weinig geld en vrijwilligers hebben, willen zij er voor deze kinderen en ouderen zijn. De organisatie Moldovan Christian Aid (MCA) ondersteunt kerkelijke gemeenten bij hun diaconale initiatieven. MCA traint bijvoorbeeld jongeren zodat zij hulp kunnen geven aan ouderen.

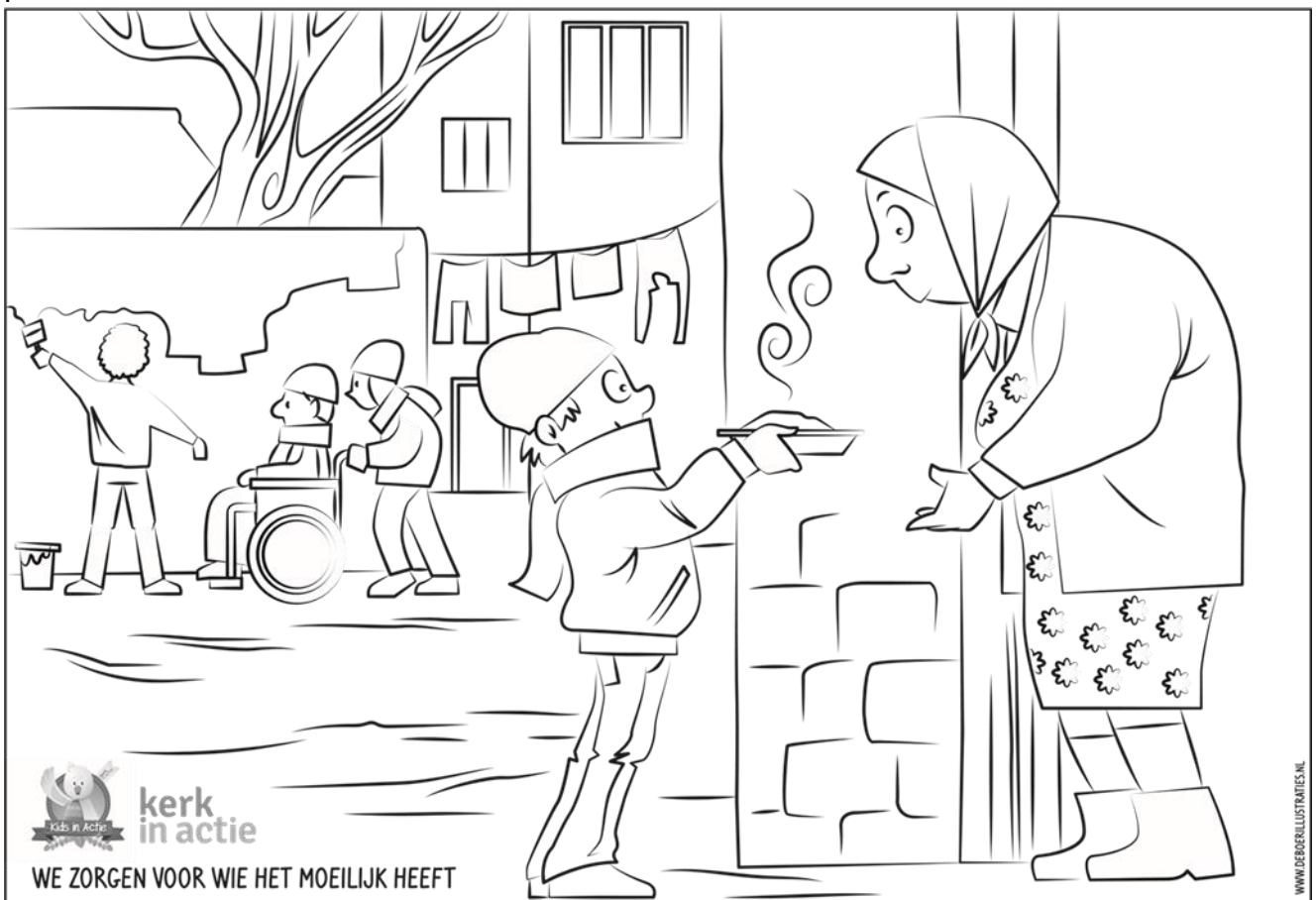
In Moldavië lijkt het aantal coronabesmettingen lager dan in West-Europa. Toch dreigt hier een ramp die nog veel grotere gevolgen kan hebben. Door de maatregelen van de overheid kunnen mensen niet werken en dat betekent geen geld en geen eten.

De situatie is kritiek. Ouderen die geholpen werden door hun burens, worden nu alleen gelaten en krijgen alleen nog hulp van een aantal zorgmedewerkers. En dat alleen in de regio's waar zulke zorg al georganiseerd was. Men is erg bezorgd over het grote aantal zorgvragen, ouderen die nu eenzaam thuis dood kunnen gaan en omdat er niet genoeg desinfecterende materialen beschikbaar zijn. Mondkapjes en handschoenen zijn erg duur en nergens verkrijgbaar.

Welke hulp willen we bieden in Moldavië:

- (Thuis)zorg voor ouderen zoveel mogelijk op peil houden, met beschermende maatregelen
- Beschermende kleding, mondkapjes en handschoenen voor thuiszorgers en verpleegkundigen
- Contact met ouderen via telefoons, soms zelfs internet, of bezoek op afstand
- Voedselpakketten langsbrengen

Op zondag 14 juni collecteren we voor dit project. U kunt uw gift overmaken naar NL72 INGB 0001 0626 20 t.n.v. Raad voor ZWO Prot. Gem. Geleen-Beek-Urmond, onder vermelding van: Moldavië

ACTIVITEITEN

ZIN IN EN UIT HET GRUIZENKERKJE

We hadden veel zin in een prachtig en zinvol voorjaar in het Gruizenkerkje. Er stonden mooie thema's en mooie muziek op het programma voor 'zin en hapjes', oud-burgemeester Sjraar Cox zou de 'Preek van de leek' houden, er stond 'Zinlopen' op de agenda en zelfs een avond met 'Zinspiratie Tafels' in samenwerking met het G7 restaurant. Corona gooide echter roet in het eten. Wel hebben we nog één mooie middag gehad, met gitaarmuziek uit het kerkje, en een ingesproken column over Vrijheid. Prachtig, Zin uit het Gruizenkerkje op 3 mei, en het was goed om te merken dat het filmpje ook 5 mei nog een flink aantal keren bekeken is.

Zondagmiddag 7 juni dachten we iets dergelijks opnieuw te doen, maar net die zondag gaan de kerken ook voor het eerst open, en dan buitelt er wellicht wat veel over elkaar heen. We zijn nu hard aan het denken over de eerste zondag van juli, wat dan de laatste van dit seizoen wordt. We gaan proberen er iets moois van te maken, met een column en muziek, en wellicht deels buiten om het corona-proof te maken. De plannen rijpen nog, maar we hopen in elk geval tóch een mooie afsluiting aan het seizoen te geven op 5 juli. Verdere informatie volgt via de nieuwsbrief!

Bert Stuij en Lianne van Oord, namens het Zin in het Gruizenkerkje team

AFSLUITING KRANTENLEESKRING DIT JAAR CORONAPROOF

Het is al jaren de gewoonte dat de leden van de Krantenleeskring het seizoen afsluiten met koffie en gebak bij de Ophovernerhof.

Het zal niemand verbazen dat dit nu niet door kon gaan. Eén van de leden, Fokke Dijkstra, zou helemaal niet mogen komen omdat hij het zorgcomplex Hoogstaete niet mag verlaten. Omdat hij wel in de Hof van Onthaasting, grenzend aan Hoogstaete mag komen, werd daar de slotbijeenkomst gehouden. Coronaproof

uiteraard. Met meegebrachte stoeltjes en iets te drinken zat het gezelschap met 1,5 meter tussenafstand bij de theekepel. Gerdien Zwartkruis had lekkere vruchtenkoeken gebakken.

De krantenleeskring bestaat al bijna 15 jaar. Gerard Kortleve was er vanaf het begin bij, maar nam nu afscheid vanwege de aanstaande verhuizing naar Zeist. Hij kreeg een fotoboek met herinneringen aan de krantenleeskring aangeboden.

In het nieuwe seizoen kan de groep enige versterking gebruiken. Tot nu toe bestaat de kring vooral uit lezers van NRC en Trouw; belangstellenden met een abonnement op één van deze kranten zijn natuurlijk nog steeds van harte welkom, maar aanvulling met lezers van een andere krant zal de club een extra dimensie geven.

Aanmelden mag via de mail bij Willy de Koning: willydekoning@home.nl

Willy de Koning

FYSIEK VERGADEREN, DAT IS EVEN WENNEN

Met vier mensen in een grote kerkzaal kost het geen enkele moeite om 1,5 meter afstand te houden tot elkaar. Toch was het best even wennen om in coronatijd elkaar op deze manier te spreken, want fysieke ontmoetingen zijn schaars in deze tijd.

Er is binnen de kerk al heel veel vergaderd via Zoom, MS-Teams, Skype of wat dan ook, want het overleg gaat door. Dinsdagavond 19 mei 2020 kwamen Bert Stuij, Eric Steenwijk, Germ Visser en Willy de Koning naar de Johanneskerk om te vergaderen over de nieuwe website van de Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal. Ze konden ter plekke op het grote scherm naar de website kijken. De bouw van de website is al in een gevorderd stadium. De meeste teksten zijn klaar, er wordt nog gestoeid met de indeling, de lay-out, foto's en wat andere zaken. Op 1 juli 2020, als de PGSG en de PGGBU één gemeente vormen gaat de site online!

Willy de Koning

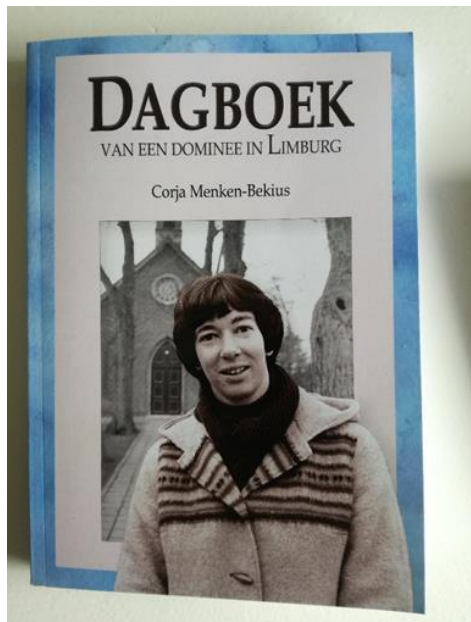
In de maand juni helaas nog geen

- Kringen
- Cantorij en koorrepetities
- Breicafé
- Emmaplein 50
- Actualiteitencafé
- Ontmoeting op de zondagmiddag
- Zin in hapjes

Of andere kerkelijke activiteiten

DAGBOEK VAN DS. CORJA MENKEN-BEKIUS OVER HAAR TIJD ALS PREDIKANT IN GREVENBICHT

Toen Corja Menken-Bekius in 1978 als predikant begon in Grevenbicht was op de televisie de serie “Dagboek van een herdershond” over de jonge kapelaan Odekerken die zijn loopbaan begon in een dorp in Zuid-Limburg.

Daardoor geïnspireerd heeft Corja tijdens haar verblijf in Grevenbicht een “Dagboek van een dominee in Limburg” bijgehouden. Stukken uit dat dagboek, aangevuld met enkele verhalen uit de herinneringen, zijn nu in boekvorm uitgekomen. Het is in een vlot leesbare stijl geschreven. Vaak klinkt er een vrolijke verbazing in door over alle gekke en bijzondere ervaringen van een dorpsdominee in een grotendeels katholieke omgeving. Sommige anekdotes zijn grappig, andere behandelen serieuze onderwerpen, sommige zijn ontroerend. Mensen worden bij hun voornaam of aan de hand van hun beroep of functie genoemd. Voor veel Grevenbichtenaren zullen ze nog herkenbaar zijn. Altijd zijn de verhalen respectvol en met warme menselijke humor opgetekend.

Toen Corja aantrad als predikant was het spannend of de protestantse gemeente in Grevenbicht in staat zou zijn om zelfstandig door te gaan. Door haar enthousiasme en grote ijver heeft zij de gemeente weer tot bloei gebracht, zodat deze daarna nog tientallen jaren zelfstandig is door kunnen gaan.

Het dagboek is ook voor de mensen buiten Grevenbicht zeer de moeite waard, door de mooie verhalen. Het raakt aan thema's als gemengd gehuwd zijn, het combineren van werk en gezin. En het geeft een goed beeld van het protestantisme in de Maasdorpen.

U kunt het dagboek aanschaffen voor 14,95 euro via de website bestelmijnboek.nl. Klik op het vergrootglas in de bovenbalk, daarna in het zoekvenster “dagboek van een dominee” intypen. Er gaat per verkocht dagboek 2,50 euro naar de restauratie van de kerk in haar huidige woonplaats Zeist.

Ton Dorrestijn

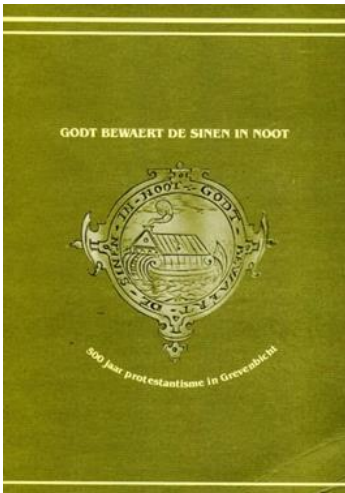
OM HET NIET TE VERGETEN (6) Het blad “Ons Kerkje”

In deze serie over de voorlopers van ons nieuwe gemeenschappelijke kerkblad “Onderweg” komen we nu toe aan het blad “Ons Kerkje” van de toenmalige Hervormde gemeente Grevenbicht. Daartoe ga ik (met toestemming van de schrijver) te rade bij het artikel van Ad Udo in de lezenswaardige bundel “Godt bewaert de sinnen in noot, 500 jaar protestantisme in Grevenbicht”, die in 2001 onder redactie van Guus Janssen, Jean Knoors en Joan Röell verscheen ter gelegenheid van het 150-jarige bestaan van het kerkgebouw.

Deze bouw van een eigen degelijke kerk (daarvoor was er slechts een noodkerk) was een belangrijke stap in het ontstaan van de zelfstandige Hervormde gemeente Grevenbicht in 1861, nadat de protestanten van Grevenbicht bijna 300 jaar lang één gemeente hadden gevormd met hun geloofsbroeders en -zusters van Urmond en het nu in België liggende Leut.

Het 150-jarige jubileum van het kerkgebouw viel vrijwel samen met het 25-jarige bestaan van het kerkblad “Ons Kerkje”. Het artikel van Ad Udo staat dan ook in het teken van dit zilveren jubileum. Het artikel begint met een citaat dat ook zonder meer van toepassing is op ons nieuwe blad “Onderweg”: ‘Een kerkblad is de specie die de losse stenen van een gemeente samenvoegt en de vaste stenen op hun plaats houdt’.

Het blad “Ons Kerkje” is opgezet in 1975, in de serre van de pastorie van ds. W. van der Ende naast de kerk te Grevenbicht. Enkele kerkenraadsleden van de Hervormde gemeente Grevenbicht namen het voortouw; Victor de Heer en Jo Willems zorgden voor de uitvoering. De procedure leek als twee druppels water op wat er in Stein gebeurde voor het blad “Gemeentenieuws” (zie: “Onderweg” van januari 2020). Omdat veel lezers slechts een flauw idee van de toenmalige omstandigheden zullen hebben, volg ik de beschrijving van Ad Udo in zijn artikel.

De teksten werden getypt op een stencil, waarbij de schrijfmachine de letters door het stencil heen sloeg. Er ontstonden dus in het stencil gaatjes in de vorm van de letters. In de stencilmachine drong inkt door die gaatjes op het papier, zodat de tekst werd afgedrukt. Ad's beschrijving herinnert mij aan de zeer herkenbare moeilijkheden waar de stenciller voor werd gesteld en die ons nu moedeloos zouden maken. Stencils die afscheurden op de gaatjes en dan opnieuw getypt moesten worden. Het zenuwslopende niet-te-langzaam niet-te-snel afdraaien, met de hand, want een elektrisch aangedreven stencilmachine kon de armlastige kerkgemeente zich niet veroorloven. Tekeningen die moeizaam op een calque moesten worden ingekrast. Tekst die soms nauwelijks leesbaar was door te weinig inkt of juist bijna zwart. Maar het werkte wel. Na het stencillen werden de afzonderlijke bladen van formaat A4 dubbelgevouwen tot A5, vergaard tot een compleet kerkblad en geniet. Als het kerkblad klaar was, bracht Victor de Heer het zelf bij de gemeenteleden rond.

Jarenlang verzorgden Victor en Jo het kerkblad. Daarna nam Mary Baars de leiding over en werd het blad voortaan bij haar thuis geproduceerd. De door Victor de Heer tweedehands aangeschafte stencilmachine was echter aan het eind van haar Latijn. In plaats van velletje voor velletje door de machine te sturen, gingen er soms wel tien vellen tegelijk door en lag Mary's keuken bezaaid met papier. Gelukkig kreeg de protestantse Ds. Deeleman School in Grevenbicht een elektrische stencilmachine en werd het kerkblad in het vervolg op de school gestencild door Ad Udo. Ad is trouwens tot op de huidige dag bij het kerkblad (nu "Onderweg") betrokken. Er werd ook een (tweedehands) inbrandapparaat gekocht dat tekst, tekeningen, plaatjes e.d. overbracht op het stencil. Er hoefde dus niet meer op het stencil getypt of op de calque gekrast te worden, wat het einde betekende van veel ellende. Voor de bezorging werden vrijwilligers gevonden.

Op diezelfde stencilmachine zal in 1986 de brochure van Herman Baars over de toen 55-jarige Ds. Deeleman School zijn vervaardigd. School en kerk waren nauw verbonden. De school kreeg in dat jaar nieuwbouw. In 1986 verscheen ook als een soort bijzondere uitgave van het kerkblad de brochure van T.L. Korporaal van het Provinciaal Bureau van de Nederlandse Hervormde Kerk te Eindhoven onder de titel "Impressies uit de geschiedenis van de Hervormde gemeente te Grevenbicht". Doel van die brochure was de inzameling van geld voor de restauratie van de pastorie.

In 1987 vierde de Hervormde gemeente Grevenbicht haar 125-jarig bestaan als zelfstandige gemeente. Er was een hele week feest en naast "Ons Kerkje" verscheen toen een bijzondere Jubileumgids. Hierin besteedde Herman Baars mede aandacht aan de periode 1520/1524 (Grevenbicht als wijkplaats voor Protestanten, onder bescherming van pandheer graaf Willem van Vlodrop) tot 1862 (einde van de eeuwenlange samenwerking met de gemeente van Urmond). Hij herinnerde aan de preek van ds. Deeleman bij het 50-jarig bestaan van het kerkje in 1901 over de oproep in het Bijbelboek Leviticus om de jubeljaren in de gemeente te vieren om mensen de gelegenheid te geven zichzelf te zijn. Zeker toepasselijk in tijden van somberheid rond de covid pandemie.

Maar terug naar de techniek. Toen de machine op school versleten was, schaften kerk en school samen een nieuw apparaat aan. Begin jaren '90 stapte de school over op de moderne kopieermachine en nam de kerk het oude apparaat over. Op de zolder van de kerk te Grevenbicht werd een redactielokaal ingericht en het blad werd daar gestencild. Midden jaren '90 veranderde de lay-out van A5 (dubbelgevouwen A4) in gewoon A4, waardoor het tijdrovende vouwen niet meer nodig was.

Eind jaren '90 was ook dit apparaat versleten en van toen aan werd het blad tegen een kleine vergoeding gekopieerd in de Ontmoetingskerk te Geleen door de drukploeg van de toen nog federatieve Protestantse gemeente Geleen-Beek-Urmond. De oude typemachine was ondertussen vervangen door een elektrische en later door een typemachine met een geheugen waardoor aan te passen bladzijden niet meer opnieuw getypt behoeften te worden. Ten slotte verdreef eind jaren '80 de computer de typemachine. Hierdoor konden tekeningen en foto's gemakkelijker en mooier tussen de tekst geplaatst worden. Ook het tijdrovende overtypen van aangeleverde teksten behoorde met de uitvinding van diskettes en later e-mail en internet grotendeels tot het verleden.

Het spreekt vanzelf dat de inhoud van het blad zich in de loop van de tientallen jaren van zijn bestaan heeft ontwikkeld. In het begin bestond die inhoud vooral uit mededelingen, aankondigingen en verslagen die betrekking hadden op de kerkelijke gemeente Grevenbicht. Een voor- en nawoord werd veelal verzorgd door Victor de Heer. Toen ds. C.J. Menken-Bekius begin 1978 naar Grevenbicht kwam, verzorgde zij het voorwoord en leverde zij artikelen aan die over de gemeentegrenzen heengingen. Volgende predikanten zijn steeds doorgegaan met het schrijven van een voorwoord en de redactie is blijven zorgen voor het overnemen van stukjes uit andere bladen en nieuws uit de landelijke kerk. Toch bleef het plaatselijke nieuws de hoofdmoot. In de Informatiegids van de Hervormde gemeente Grevenbicht voor 1984 wordt als doel van "Ons Kerkje" aangegeven: het verzorgen van een contactorgaan binnen de Protestantse Kerkgemeenschap

Grevenbicht en omgeving en het doorgeven van informatie die van belang is voor de gemeenteleden. Deze informatie wordt geleverd door de predikant, de werkgroepen, de school en eventueel door anderen, die mededelingen hebben voor de gemeenteleden. De redactie bestond toen uit mevr. M. Bakker, dhr. A. Udo, dhr. R. Venderbosch en mevr. G. Venderbosch (namens de kerkenraad). In het jaar 2000, toen het boek "Godt bewaert de sinen in noot" verscheen, bestond de redactie uit Mieke Bakker, Gertie Steenland-Vencken en Ad Udo.

Het blad "Ons Kerkje" heeft bestaan tot aan het samengaan van de Protestantse gemeenten Grevenbicht en Sittard in 2011. Het werd toen opgenomen in het blad "Gaandeweg" van de gefuseerde gemeente.

Wim Hoogstraten, Urmond 28 mei 2020

BIJ DE DIENSTEN

DERDE SPRINGDIENST VAN 2020 OP ZONDAG 28 JUNI OVER DE SAMARITAANSE VROUW

SPRING!

Op 28 juni staat alweer de 8^e Spring!-dienst op de agenda. Deze start op zondag om 10.30 in de Johanneskerk. Na een succesvolle online Spring!-dienst op 10 mei 2020, zullen we elkaar nu weer gedeeltelijk fysiek gaan ontmoeten! Helaas nog wel met maximaal 30 personen, maar

toch, we kunnen elkaar weer even zien. Deze Spring!-dienst zal ook op de kerk-tv uitgezonden worden, zodat je ook thuis of in de Ontmoetingskerk de dienst kunt volgen. Als je aanwezig wilt zijn in de Johanneskerk of Ontmoetingskerk dien je je aanmelden, volg hiervoor de informatie via de nieuwsbrief of de website.

In deze Spring!-dienst staat de Samaritaanse vrouw bij de put centraal. Hoe kijkt iedereen naar de Samaritaanse vrouw, hoe kijk je zelf naar anderen of hoe kijken andere naar jou? Is dat met ogen van liefde, zonder vooroordelen of ligt het allemaal genuanceerder? Deze dienst zal weer vol staan met muziek, sketches, persoonlijke verhalen, actualiteiten en meer. De volgende dienst in de Springserie is dus op zondag 28 juni om 10.30 in de Johanneskerk voor maximaal 30 personen.

Wat is Spring!

Spring! is een serie laagdrempelige kerkdiensten waarin op een eigentijdse en creatieve manier aandacht gegeven wordt aan wat het betekent om in God te geloven en Jezus te volgen.

Spring! wil de kerk midden in de maatschappij zetten en prikkelend voorhouden dat het christelijke geloof relevantie heeft voor iedere dag. Spring! is er voor jong en oud en wil laten zien dat we elkaar nodig hebben om ons leven zinvol in te vullen. Spring! is een prettige mengeling van stil worden en tot inkeer komen en uitbundig met elkaar het leven te vieren en ervaringen te delen.

Het Spring! Team:

Ard, Irene (Pluim), Irene (van Gulp), Marnix, Maurice, Nely, Rolinka, Rosetta en Thea.

GEMEENTELEVEN IN CORONATIJD – DE KERK GAAT WEER EEN BEETJE OPEN!

Beste mensen,

Onze hele samenleving is door het coronavirus compleet anders geworden. Ook in onze geloofsgemeenschap is dat goed zichtbaar. Een ongewone en ongekennde situatie. Sinds half maart kunnen er geen kerkdiensten gehouden worden en ook andere kerkelijke activiteiten liggen stil. Dat betekent dat we elkaar niet kunnen ontmoeten en niet samen ons geloof in God beleven. Velen van ons missen dat.

Per 1 juni worden door de overheid de maatregelen versoepeld.

Concreet betekent dit voor onze gemeente dat er met ingang van 1 juni weer kerkdiensten gehouden kunnen worden, waarin maximaal 30 mensen aanwezig mogen zijn. Omdat we zoveel mogelijk mensen de kans geven om weer de kerkdienst mee te maken, hebben we besloten om tegelijkertijd in de Johanneskerk en de Ontmoetingskerk te kerken. De predikant zal in de Johanneskerk voorgaan en de dienst is via KerkTV te volgen in de Ontmoetingskerk. Samen kunnen we dus 60 kerkbezoekers ontvangen. De kerkdienst zal ook vanaf thuis te volgen zijn via KerkTV (zie kader). De eerste keer is op 7 juni a.s., de diensten starten gewoon om 10.30 uur. De diensten zullen wel wat anders vorm krijgen en wat korter zijn dan u gewend bent. Graag nodigen wij u van harte uit om de kerkdiensten weer bij te gaan wonen. We moeten ons daarbij natuurlijk wel houden aan spelregels (zie daarvoor de kaders op de volgende pagina). De belangrijkste

daarvan is dat u zich vooraf moet opgeven bij Wim Hendriks. Ook kinderen in de kindernevendienst leeftijd zijn welkom, geeft u dit graag door aan Wim.

In juni zullen er nog geen andere kerkelijke activiteiten worden opgestart. Dit geldt ook voor de diensten in Hoogstaete en WZC Franciscus in Beek.

In de loop van de maand juni zullen we u informeren over hoe het verder gaat in de zomermaanden juli en augustus. Dit is mede afhankelijk van de regels van de overheid en de adviezen van de landelijke kerk.

Het blijft voorlopig behelpen. Dit is niet de manier waarop we graag kerk willen zijn. We zullen elkaar niet op dezelfde manier kunnen ontmoeten die we gewend waren. Maar het is een begin. We houden goede moed. En we hopen en bidden dat we elkaar hiermee voldoende beschermen.

Namens beide kerkenraden, *Bertha Verkerk, Marnix van Gorp*

Aanmelden voor kerkdienst

Wilt u een kerkdienst bijwonen, neem dan telefonisch contact op met Wim Hendriks (06-10515291). Hij zal u een aantal vragen stellen en aangeven in welk kerkgebouw u die zondag welkom bent.

U moet zich voor elke kerkdienst opnieuw aanmelden. U kunt bellen maandag t/m zaterdag van 10-12 u en van 19-21 u.

Indien een zondag vol is dan bent u als eerste aan de beurt voor de volgende zondag.

Hoe kunt u de kerkdienst volgen via KerkTV?

Kies www.kerkdienstgemist.nl

Vul in 'Sittard' en klik op Zoek
Dan verschijnt Johanneskerk
Kies de uitzending van de zondag
U kunt de dienst direct live volgen of later bekijken.

Spelregels kerkdiensten in Coronatijd

- Als u na het aanmelden zelf of één van uw huisgenoten gezondheidsklachten (verkoudheid, koorts, hoesten, geur of smaakverlies) blijkt te hebben, vragen we u met klem om niet te komen
- Bij de ingang wordt gevraagd uw handen te reinigen met desinfecteermiddel dat daarvoor klaarstaat
- We geven elkaar geen hand
- Hoesten en niezen in de elleboog
- Bij binnenkomst wordt u een plaats aangewezen in de kerk zodat iedereen op voldoende afstand zit. Volg de instructies bij binnenkomst en verlaten van de kerk
- U kunt geen gebruik maken van de garderobe
- Gebruik maken van toilet alleen in uiterste nood, aanmelden via koster
- Tijdens de dienst is er geen gemeentezang, collectes zijn bij de uitgang
- Er is geen koffiedrinken na de dienst, na de dienst verlaat u het gebouw
- We houden ons aan de 1.5 meter afstandsregel

KERKDIENTEN

zo 14 juni

10:30 uur: Johanneskerk
Voorganger: Ds. Irene Pluim
Collectes: ZWO KIA –Moldavië, Kerk

zo 21 juni

10:30 uur: Johanneskerk
Voorganger: Ds. Pier Prins
Collectes: Diaconie VLOT, Kerk

zo 28 juni

10:30 uur Spring! Johanneskerk
Collectes: ZWO: Shabai, Kerk

Deze diensten worden ook via KerkTV (kerkdienstgemist.nl) uitgezonden.

De dienst uit de Johanneskerk is via de beamer in de Ontmoetingskerk te volgen.

Voor de diensten in de maand juli is er nog geen zekerheid. Graag verwijzen we u naar de website of de nieuwsbrief.

